Ч. 128. Второк 10 (23) червня 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

У Є. Е. п. Намістника.

В суботу перед полуднем, як ми вже коротко доносили, приймав Є. Е. п. Намістник ґр. Андрей Потоцкий в сали палати намістникївской представленє властий і репрезентаций. Насамперед представляли ся свому шефови урядники ц. к. Намістництва під проводом віцепрезидента Намістництва п. І. Лідля, котрий в своїй привітній промові до Є. Е. п. Намістника зазначив, що вість о іменованю ґр. Потоцкого Намістником повитано в краю з радостию і висказав надію, що славна минувшість роду Потоцких дає запоруку, що правлїнє Є. Ексцеленциї принесе обильну користь краєви. Бесїдник завірив п. Намістника, що урядники з напруженєм сил і зі щирою охотою будуть працювати, щоби Є. Ексцеленциї улекшити єго задачу і відповісти єго ожиданям і воли для добра держави і краю.

На то повитанє відповів Є. Ексцеленция п. Намістник довшою промовою, в котрій зазначив, що єго старанєм буде становище і повагу урядничого стану удержувати високо, а дійти до тої цїли можна лише безоглядною справедливостию, шанованєм і вимаганєм шанованя законів, печаливостию о добро цїлого населеня краю і старанєм о єго материяльне піднесенє. Дальше п. Намістник підніс, що знає о напруженій працї урядників і завірив їх о своїй прихильности.

Нинїшне представленє — говорив п. Намістник дальше — єсть лиш урядовим, котре не дає менї можности і нагоди близше Панів пізнати. Однако хочу і бажаю, аби відносини межи нами були тїсні і близькі. Тому то пп. начальники департаментів будуть мати кождої хвилї вільний приступ до мене, а прошу всїх пп. урядників, аби в кождій важнїйшій справі обертали ся просто до мене, а то тому з одної сторони, аби я міг вислухати їх ради і гадки, а з другої сторони, аби они могли пізнати мої погляди на ті всї справи і їх придержувати ся.

Відтак представляли ся в будинку Намістництва капітула латиньска і вірменьска з Впр. Архиепископом Теодоровичем. На повитанє обох капітул відповів п. Намістник: Прошу приймити впевненє, що як вірний син Церкви уважаю своїм обовязком, щоби не лише в приватнім житю придержувати ся приписів церкви, але також на кождім становищи.

В імени численно зібраної рускої капітули промавляв Впреосьв. Митрополит Шептицкий.

Витаючи в горячих словах п. Намістника як заступника найулюбленїйшого Монарха, для котрого цїлий край має чувства найбільшої льояльности, зазначив Впр. Митрополит, що теперішні часи суть тяжкі для Держави і для Церкви і звідси виходить потреба взаїмного порозуміня і помочи. Піднїсши в дальшій промові тяжке нераз положенє Церкви, висказав достойний бесїдник пересьвідченє, що ті трудности можуть бути злагоджені личною волею тих, котрі стоять на сторожи законів, а котрі для принципів і прав Церкви мають пошанованє.

Ваша Ексцеленция — сказав дальше Впр. Митрополит — складав все докази глубокої віри і що лежить Вам на серци пошанованє прав Божих і церковних, котре пошанованє єсть запорукою для Держави такої будучности і тривкости, які прирікають слова Ісуса Христа.

Вкінци зложив Впр. Митрополит завіренє, що греко кат. клир з огляду на інтереси віри і з пересьвідченя буде все учити пошанованя власти, буде стояти вірно при Коронї, Найвисш. Династиї і при особі п. Намістника. Супротив того просить Впр. Митрополит, аби Є. Е. п. Намістник уділяв церковній власти підпори і помочи.

На то відповів п. Намістник більше меньше тими словами:

Дякую дуже В. Ексцеленциї за висказані тут чувства і впевненя льояльности. Нехай В. Ексцеленция буде пересьвідчений, що права Церкви шаную і все буду шанувати, так само як маю надію, що клир і В. Ексцеленция, відповідно до того, що ви перед хвилею висказали, будуть підпирати стараня Властий, котрі все будуть мати на цїли лад і справедливість. Закони і права самі не зможуть удержати того ладу, коли населенє не буде придержувати ся також прав і приписів Божих, подаваних в катихизмі і в десяти заповідях. Права, які у нас обовязують і кари, котрі з собою приносять, мають аж тоді дійстне примінєнє, коли населенє не держить ся тих основних прав катихизму. В нинїшнім труднім і тяжкім нераз положеню суспільности числю дуже на то, що цїлий клир в Галичинї обох обрядів буде старати ся також о відповідне

7)

На Балканї.

(Дальше).

В житю послїдного Обреновича грала злощасну ролю Драґа Машін. Що за людина була тота Драґа? Мабуть не так борзо і легко удасть ся вповнї осудити сю послїдну в родї Обреновичів королеву на сербскім престолї. Вороги Обреновичів і Драґи представляють єї вже не яко женщину легких обичаїв, але просто яко „звістну в місті“ повійницю а убийники єї і короля покликують ся на то, що она осквернила престол.

Як би так дійстно було, то вороги Обреновичів і Драґи були би вже давно видвигнули против неї на верх все, що лиш знали і певно були би нїчого не затаїли. Скоро лиш розійшла ся була чутка, що Драґа стала нареченою короля Александра, то праса заграннична, іменно тота, що в жидівских руках і за гроші готова служити кождому, старала ся понизити єї всїма способами перед цїлим сьвітом. У Відни сидів добрий приятель теперішного короля Петра Карадьордевича, котрий не лиш інформував прасу о відносинах на сербскім дворі, але й сам лагодив дописи для ґазет, а навіть і сам Петро Карадьордевич видавав календар, в котрім витягав против Обреновичів, що лиш дало ся; можна длятого припускати, що тоті люди певно не були би мовчали, колиб були могли витягнути якісь факти, а не були би обмежали ся лиш на самі понижаючі слова та натяки, видаючи лиш підозрінє. Впрочім була Драґа спершу придворною дамою тодїшної королевої Наталії, котра чей не була би взяла собі за придворну даму женщину злої слави. Отже колиб вороги Драґи могли були робити їй які закиди, то хиба з тих часів, коли она стала придворною дамою. На великих дворах, як звістно, буває всїляко, подібно як і на малих і глубока тайна вкриває неодні скандали, котрі нераз аж по многих лїтах виходять на верх. Так може бути й в сім случаю, але доси бодай не наведено нїякого факту.

Найбільшим противником Драґи, як показало ся, був полковник Машін, брат єї першого мужа. Він міг знати неодно з давнїйшого житя Драґи і був би певно видобув тепер на верх все, що лиш знав, щоби оправдати своє поступованє; тимчасом він лиш називає єї ледащою женщиною а на своє оправданє наводить то, що она єго переслїдувала та допікала єму, як лиш могла. З давнїйшого житя Драґи ходить лиш яко чутка то одно підозрінє, що єї перший чоловік погиб неприродною смертию, а тому она мала бути причиною. Але ті чутки з теперішних часів, і здаєсь, що єї аж тепер зновили. Одного лиш можна би здогадувати ся, а то, що деякі круги двірскі звели Драґу з молодим королем, не припускаючи, що він в нїй залюбить ся і зробить єї королевою, що звичайна любовниця засяде на королївскім престолї.

Але як би й не було, факт, що Александер оженив ся з Драґою, женщиною о 14 лїт від себе старшою, був вельми характеристичний в єго житю. Що могло єго до того спонукати? Коли то правда, що розповідає французкий писатель, Александер Деґастон, то сам король дав по части поясненє сего важного кроку в своїм житю. Під ту пору, коли Александер заручив ся був з Драґою Машін, був Деґастон на авдиенциї у короля і так тепер о тім розповідає:

Я застав короля в хорошенькій малій комнатцї побіч єго нареченої, котра зараз подала менї руку. — Ви добре зробили, що прийшли сюди — відозвала ся она до мене. — Тепер бодай довідують ся люди правди. — І обоє заручені сїли собі на малесеньку софку, держачись за руки, а я на знак короля сів собі на два кроки перед ними. Король мав на собі біле фланелеве одїнє, а будуча королева чорну шовкову сукню і прекрасний корсаж з рожевого шовку; єї брилянтова брошка, перстінь і ковтки були украшені красними перлами. — Річ — відозвав ся король — отверто сказавши має ся так: На мене напирали зі всїх боків, щоби я женив ся. Кождий полїтик готов був предложити менї якусь „добру партию“; я на нїчо не годив ся, бо був тої думки, що в справі, котра в житю одна з найважнїйших, мужчина повинен слухати власного серця. Я був вповнї сьвідомий тої конечности, щоби будучність династиї скріпити одруженєм. Але ту конечність не хотів я підпорядкувати якимсь полїтичним або иньшим причинам. Кождий після свого ґусту предкладав менї жінку, брунетку або бльондину, високого роду або багату; але я собі думав, що то лиш моя річ та й постановив собі вибрати сам подругу мого житя.

виховане населеня, о учене єго любви ближнього і о помагане Правительству в удержаню ладу і порядку. Нехай В. Екселенция прийме ще раз подяку за висказані слова і буде пересьвідчений, що все як добрий католик не лише в приватнім житю але й в публичнім буду придержувати ся приписів Церкви.

Дальше приймав Є. Екс. Виділ краєвий, котрого іменем промавляв заступник Маршалка краєвого, радник Двора др. Тадей Пілят, ґенералїцию під проводом ґенерала-поручника Є. Е. Чейди, раду шкільну краєву, Є. Е. дра Коритовского з радниками Дирекциї скарбу, Прокураторию скарбу, редакцию Gazety Lwow. і „Народної Часописи“, сенат унїверситету, збір професорів полїтехніки і академії ветеринарії, представителїв судівництва під проводом Є. Е. дра Тхоржницкого, дирекцию почт і телєґрафів, директора зелїзниць, дирекцию домен і лїсів, дирекцию полициї, львівску лїкарску палату, палату торговельно-промислову, палату адвокатску і нотарияльну, представителїв руских товариств „Народного Дому“, Ставропиґії, „Рускої Матиці“, „Рускої Ради“, тов. ім. Качковского під проводом радника суду п. Герасимовича, дирекциї шкіл, дирекцию каси щадничої, промислового інспектора і начальника телєґрафічного уряду в Намістництві.

Вісти полїтичні.

(До ситуациї. — Дволїтна войскова служба. — Кабінетна криза на Угорщинї.)

З Відня доносять, що Чехи заповіли обструкцию і хочуть ріжними своїми наглячими внесенями вимусити на правительстві уступки в свою користь. Кажуть, що коли міністрови Резекови не удасть ся втихомирити Чехів, то правительство закриє парлямент дня 26 с. м. і відложить сесию до осени. В случаю відложеня парляментарної сесиї прийшло би ще до вибору членів до делеґаций, бо правительство настає на те, аби той вибір відбув ся ще тепер, а не доперва аж в осени. В тій справі переговорювали міністри ґр. Ґолуховский і др. Кербер, а відтак були оба на авдиенциї у Цїсаря. — Конференцию в справі протоколованя ненїмецких промов скликав пос. Пацак на день 23 цьвітня. Руский клюб будуть на тій конференциї заступати пп. Романчук і Василько.

„Fremdenblatt“ подає, що проєкт нового закона о дволїтній войсковій службі єсть вже готовий, але не єсть правдою, щоби наступило вже що-до него порозуміне обох правительств. Дотичне предложене спочиває ще в дотичних мінїстерствах. Тепер самі правительства не можуть висказати о нїм своєї гадки супротив замотаного положеня на Угорщинї. Предложене впроваджує два до три роки яко переходову стадию. Розуміє ся, що цїле предложене спочиває на підвисшеню континґенту рекрутів і з тої причини конечне також єсть ухвалене жаданого кредиту.

Справа полагодженя мінїстерияльної кризи на Угорщинї не поступила на перед. Ґр. Тиса не найшовши підпори для свого пляну подавленя опозициї силою навіть серед своїх однодумців, мусів зречи ти ся задачі утвореня нового кабінету, тим більше, що ґр. Апоній не хоче зложити президентури в палатї послів і заявив, що не допустить до знасилованя опозиції. Крім того і др. Векерле, приликаний до Цїсаря на авдиенцию, заявив, що плян Тіси єсть не до переведеня та що безвихідну ситуацию можна розвязати лише уступками що-до угоди з 1867 року в справі нацїоналїзациї армії. Кромі того кождий з предкладаних премієрів домагає ся конечно усуненя войскового предложеня. Супротив того набирає імовірности вість, що дїйстно ведуть ся переговори що-до пороблення угорскій опозициї деяких уступок в військовій справі. В тій цїли мають відбувати ся часті переговори між мінїстрами обох краєвих оборон ґр. Феєрварім і ґр. Вельзерсгаймбом та мінїстром війни ґен. Пітрайхом.

Новинки.

Львів дня 22 го червня 1903.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував радника краєвого суду в Чернівцях, Атаназия Прідре, президентом окружного суду в Сучаві. — Львівский висший суд краєвий іменував канцелярийними офіциялами в X кл. ранґи судових канцелїстів: Нафт. Райсера в Підволочисках, Йос. Рабого в Перемишли, Мих. Моравского в Печенїжинї, Стеф. Паславского в Мостах вел., Теоф. Лишаковского в Бродах, Ісаака Ешовича в Галичи, Ізид. Тїсницкого в Камінцї струм. і Герша Розенфельда в Тернополи.

— **Перенесеня.** Дирекция почт перенесла почтового асистента Александра Дутку зі Снятина до Ряшева.

— **Сьвято Божого Тїла** після гр.-кат. обряда відбуло ся вчера у Львові в Волоскій церкві. Службу Божу відправив в заступстві Впреосьв. Митрополита митрат о. Білецкий. В часї богослуженя сьпівав хор питомців, почетну сторожу творив відділ войска 80-го полку піхоти. На службі Божій явили ся між иншими: Є. Е. п. Намістник ґр. Андрей Потоцкий, шеф бюра президияльного Намістництва радник Двора п. Мавтнер, заступник маршалка краєвого др. Пілят, представителї властий автономічних, державних і войскових.

— **Конкурс товариства „Труд“.** Щоби дати можність руским дївчатам научити ся жіночих робіт і тим забезпечити собі на будуче удержане, постановила дирекция жіночої спілки промислової „Труд“ розширити дотеперішну бурсу з 8 місць на 25 і в наслїдок того розписує отсим конкурс на 17 місць в тій бурсї. Услівя приняти ось-такі: 1. скінчений 14 рік житя; 2. сьвідоцтва з укінченої науки шкільної; 3. сьвідоцтво здоровля; 4. зобовязане (підписане родичами або опікунами) бути в бурсї через три роки, який то час конче потрібний до фахованя вробразованя; 5. зобовязати ся заплатити 4 корони вписового, а крім того платити за мешкане, харч і науку в першім роцї місячно по 20 К. в другім по 10 К, а в третім роцї дає ся мешкане, харч і науку безплатно. Що-до обсягу науки в бурсї, то дївчата учать ся одного з трех фахів, то є: 1. шитя, крою біля,

---

По хвили глянувши нїжним оком на своєю наречену, додав король: Моїм одиноким бажанєм єсть, щоби женщина, котру люблю з цїлого серця і поважаю, засїла побіч мене на королївскім престолі. Менї треба жінки, котра би мене могла розуміти, жінки з повним досьвідом житя, котра би знала добре край, в котрім має панувати і була готова зносити зі мною всї трудности і неприятности, котрі, як то добре знаю, не минуть мене.

Будемо таки богато мати трудностий — відозвала ся наречена короля, і зітхнувши, та подивила ся нїжним поглядом на короля своїми красними чорними очима. — Ми їх поборемо — відозвав ся король і стиснув єї за руку, а відтак звернув ся знов до мене: Вірте менї, що нарід зовсїм не противний нашому подружу. Противно. Скоро лиш проминула перша несподїванка, поведене народу показало менї, що мій вибір годить ся по правдї з єго тайним бажанєм, щоби мав королеву, котра вийшла таки з помежи него самого. Мої заручини називали нерозважним кроком. Я довго розважав, заким рішив ся сей крок зробити.

Під конець авдиенциї розповідав король про торжественну церемонию, яка після православного обряду мусїла відбути ся в день перед весїлем: Коли сьвященик, як то єсть в звичаю, спитав мене, чи я рішив ся взяти собі панну Драґу за жену, сказав я, що то єсть моїм одиноким бажанєм і що тото моє рішене єсть невідкличне; бо я переконаний, що моя звязь з нею стане ся основою мого щастя і що я буду міг присьвятити ся добру мого народу. — Відтак звернув ся до своєї нареченої та сказав до неї: Повтори то Драґа, що і ти сказала. — Я сказала більше менше то само — відозвала ся Драґа. — Я сказала, що з цїлого серця готова стати подругою короля і коли Господь Бог вибрав мене на то, щоби Єго Величество зробити щасливим, то я готова присьвятити на то цїле житє. — При сих словах — каже Деґастон — притиснув король з великою нїжностию руку своєї нареченої до серця.

Із сего оповіданя, коли оно правдиве, видимо, що злучило Короля Александра з Драґою: любов і надія, що скріпить династию на сербскім престолї. Незвичайні обставини, серед яких зрастав і став королем, єго родинні відносини спонукали єго і в так важній хвили житя виступити самостійно. Шукати собі подруги відповідної до єго становища не міг і не мав відваги, бо чей знав, яку славу зробили собі в сьвітї єго батько і мати. Він мусів бути приготовлений на то, що стрітить всюди відмову, отже рішив ся шукати собі подруги в своїм народї а в своїм недосьвідї вибрав ту, котру случай єму підсунув і котра уміла єго притягнути до себе.

А чи Драґа зробила так само як і Александер та слухала лиш свого серця? О тім можна дуже сумнївати ся; здає ся, що їй лиш захотїло ся стати королевою, бо побачила, що то удасть їй без великого труду. Она вже на пять лїт перед своїм одруженєм знала ся з молодим королем і уміла єго опанувати. Коли була з королевою Наталїєю в Парижи, старав ся о ню якийсь француский капітан від артилєриї, чоловік богатий, що мав два мілїони маєтку; она відмовила єму, хоч сама була бідна і жила лиш коштом королевої Наталїї. Она — так кажуть — вже тодї спекулювала на сербский престол. В звязи з тою спекуляцию беруть і то, що она, особа значно старша від короля, старала ся завсїгди робити ся бодай одїнем молодою. Цїлою єї журбою, всїм, що єї найбільше обходило, були лиш єї суккнї. Ще на короткий час перед самою смертию замовила була з Відня балеву тоалєту за 1400 корон, товариску тоалєту за 1200 а пренсеску за 1000 корон. При тім поставила услівє, щоби всї суккнї були ясні та щоби були так зроблені, щоби она в них виглядала струнко. Суккнї прийшли, але Драґа не мала вже часу в них убрати ся.

Говорять дальше, що королева мала так великий вплив на короля, що він нїчого не зробив без неї а той вплив використовувала она на то, щоби усувати тих, що єї були не милі або не на руку, а протеґувала дуже своїх братів, іменно же молодшого, Нікодема Люнєвіцу, котрого конче хотїла зробити наслїдником престола. Се мало приспорити катастрофу.

III.

Катастрофа.

Що і так діяло ся в королївскій палатї в ночи з дня 10 на 11 червня, того в першій хвили не можна було знати; аж тепер, коли всїляким справоздавцям, що на вість о катастрофі збігли ся до Бїлграду, удало ся позбирати всї подробиці, можна цїлу подію представити з досить вірною історичною правдою. Страшна і безпримірна в новійшій історії цивілізованих народів подія в Бїлградї так тепер представляє ся:

В середу по полудни перед катастрофою грав король в карти зі своїм секретарем Петроневичем. По грі забавляли ся король і королева в городї в крокета. Настав дощ і гра скінчила ся. Відтак прийшов ґенерал Цінцар Маркович, що був президентом мінїстрів і подав свою димісию. Король не хотїв єї приймати і запросив єго, як також сербского посла в Софії Марінковича на вечерю. По вечери відбув ся концерт, на котрім були ще сестри королевої. Відтак гості розійшли ся, сестри королевої поїхали до домів, а король і королева пішли до своїх апартаментів.

Зараз по 11 годинї пустились заговірники з войском перед королївску палату. До заговору, котрий приготовлювано вже від довшого часу, належали самі офіцири; войско, значить

гафту білого, гафту кольорового і т. и.; 2. шитя і крою сукон; 3. робленя капелюхів дамских; 4. робіт артистичних. Всї ученицї вчать ся рахунковости купецкої, манїпуляциї канцелярийної і язика нїмецкого. Для доповненя загального образованя засновує Дирекция бібліотеку. Подання о принятє належить внести на письмі до дирекциї жіночої спілки промислової „Труд" (Львів, Ринок ч. 39) найдальше до 10 н. ст. липня.

— **Перерва на зелїзници.** Ц. к. Дирекция зелїзниць державних подає сим до відомости, що внаслїдок усуненя ся насипу поміж стациями Єрмаківка. Іване пусте здержано загальний рух поміж Борщевом а Іванем пустим на зелїзници льокальнії Тересин-Іване пусте від 19 с. м. аж до відкликаня.

— **Прогульковцї.** В суботу рано приїхало до Львова 115 учеників рускої гімназиї з Перемишля і під проводом своїх пятьох професорів звиджували музеї та инші особенности міста. Обід для прогульковцїв приготовлено в дух. семинариї. Вечером повернули они до Перемишля.

— **Земля на продаж.** В тернопільскім судї відбуде ся дня 24 с. м. лїцитация майна Ворволинцї (пов. Товсте), 267 моргів орної землї з будинками; зелїзнича стация в місци. Цїна: 110.000 до 180.000 К, с. є. від 400 до 700 К за морг.

— **Убийство Оранжевої і Шпіннерівної** все ще доси не вияснило ся. Вершхолек обстає при тім, що то не він убивав, але его спільник. Таких спільників наводив він вже кілька, а полїция після его опису вислїдила їх і поставила їх єму до очий, але Вершхолек за кождий раз казав, що то не той та й самі арештовані могли поставити доказ, де були критичної ночи. Позістав ще лиш один якийсь Червений, котрий був локаем в домі при ул. Костюшка. Полїция має докладний опис Червеного і слїдить тепер за ним. Чи він був дїйстно спільником Вершхолка, годї знати, але суть деякі слїди, котрі за тим промавляють. Дуже підозрінім есть то, що Червений щез десь зі Львова і укриває ся мабуть в якімсь безпечнім місци. Ще два днї по убийстві видїли его у Львові, а відтак, коли розійшла ся чутка, що Вершхолек признав ся, він щез. Всї постерунки жандармериї шукають Червеного, а крім того розіслала полїция телеграми і гончі листи з докладним описом здогадочного злочинця.

— **Пригадка.** Час замовляти книжки на премiї! Канцелярия Тов. педаґоґічного пригадує в тій справі всім Радам шкільним місцевим, сьвященикам і учителям, що при безпосередних замовленях на квоту 10 кор. дає 10% опусту, просить однак, щоби замовляти вчасно т. є. в першій половинї червня і то на адресу: Ольга Барвіньска ул. Собіщини ч. 5. За точність в пізнїйших замовленях канцелярия не відповідає, бо тогдї годї все на час опакувати і вислати. Книжки висилаєсь лишень за готівку або за посліплатою. На фрахт і почтову посилку просить ся при грошевих посилках долучати, бо канцелярия не в силї порта оплачувати. Крім поданих в нім книжок вийшли: ч. 104 Повісти Ярошиньскої, цїна 24 с., оправна 40 с.; ч. 105 Мами. Нарис Віри Лебедової, цїна 20 с.; ч. 106 Ів. Франка: Абуказемові капцї, цїна 60 сот., оправна 90 с.; ч. 107 Др. Пачовский: Народні думи II. часть 55 с., оправна 85 с.; О. Глодзіньский: Огород шкільний, цїна 50 сот.

ТЕЛЄГРАМИ.

Відень 22 червня. Бан хорватский Кин-Гедерварі прибув до Відня і був на авдиенциї у Цїсаря і у міністра ґр. Ґолуховского. Авдиєнция у Цїсаря тревала годину. Відтак відбула ся під проводом Цїсаря нарада, в котрій взяли участь міністри ґр. Ґолуховский, Калляй, Пітрайх, Феєрварі, Кербер, Вельзерсгаймб і бан Кин-Гедерварі.

Будапешт 22 червня. Вчера вечером прибув сюди на порученє Цїсаря бан Гедерварі, аби розглянути ся в полїтичнім положеню і здати з него Цїсареви справу. Цїсар аж по вислуханю справозданя видасть рішенє що до утвореня нового угорского кабінету.

Букарешт 22 червня. З причини смерти сербскої королївскої пари заряджено 14-дневну двірску жалобу.

ся вояки і низші шаржі не знали о тім нїчого. Заговірники повели шестий і семий полк піхоти, цїлу кавалерию, що була в Білградї і одну батерию перед палату. Одні з офіцирів розповідали воякам, що король хоче усунути мінїстерство, котре не хоче вступити ся і відгрожує ся єму і для того він закликав войско; другі казали знов, що король хоче позбути ся королевої і може лиш силою увільнити ся від неї.

Так прийшло перед палату разом 1000 мужа і станули перед головною зелїзною брамою при улици Князя Михайла. Тоту браму завсїгди на ніч замикали і она й тепер була замкнена; але в змові з заговірниками був комендант ґвардиї Костіч і він отворив єї. Головний вхід до палати єсть від подвіря не від улицї, а напроти того входу єсть касарня ґвардиї і малий будинок ґенеральної ад'ютантури.

Заговірники увійшовши перед палату окружили єї від подвіря і від улицї двома войсковими кордонами, а безпосередно по тім впали офіцири до палати; з простих вояків не взяли з собою нїкого. Треба ще додати, що офіцири, аж до тої пори, коли мали іти до палати, запивали ся по кавярнях і не знали, в котрій сторонї і на котрім поверсї знаходить ся спальня королївскої пари. Они постановили були убити також королївского ґенерального ад'ютанта Лазаря Петровича і вибрали тепер его, щоби він повів їх до спальнї. Петрович вже спав. Щоби до него дістати ся, треба було виважити двері до ґенеральної ад'ютантури, а відтак перейти через малу комнату, що служила за канцелярию, а відтак ще виважили двері до спальнї Петровича. Заговірники мали з собою споре число динамітових патронів. Перший патрон підкинено під двері ад'ютантури. Жандарм, що стояв на вартї перед дверми, не давав приступити і его застрілили першого. Слїди від динаміту в ад'ютантурі видко було ще через кілька днів по катастрофі. Динаміт вирвав плити коло порога і розірвав одвірки так, що аж мур пук. В дверех від спальнї видко було слїди від тяжкої сокири. Коли так добули ся до спальнї Петровича, змусили его, щоби він ішов з ними до палати і показав, де спальня короля.

Тим часом другий відділ офіцирів зачав добувати ся до палати. Через малий присїнок, замкнений від подвіря лиш скляними дверми, входить ся до просторих сїний. Коло тих сїний єсть комната службового ад'ютанта і ординансового офіцира. Тої ночи був тут ад'ютант Наумович, що належав до заговірників і ординансовий офіцир Мілкович. Тут они оба згинули. Тут видко було по катастрофі зараз коло дверий велику випалену діру в дощцї на по мостї. На сім місци стояв Мілкович, котрий в першій хвили взяв ся боронити ся і стрілив до заговірників, але не поцїлив нїкого з них. Они кинули тодї в него динамітовим патроном і він погиб. Коло него стояв Наумович; динаміт вирвав єму ліве плече з рукою і часть груди і він також зараз погиб. В сїнех від потрясеня в наслїдок вибуху динаміту випало вставлене на горі стелї по самій серединї склянне вікно а з ним упав і великий завішений там паук.

Підчас т го другі офіцири, що вели з собою Петровича, стали сокирами і динамітом добувати ся до внутрішних комнат, насамперед до так званого турецкого сальону, та взяли ся вирубувати середні двері. Ще в тиждень опісля лежала тут коло дверий сокира і двері були порубані. В турецкім сальонї портієри були попалені, але їх заступлено новими.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-європ. часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного. Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5 50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·--	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8 55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5 06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня. Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні днї
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята

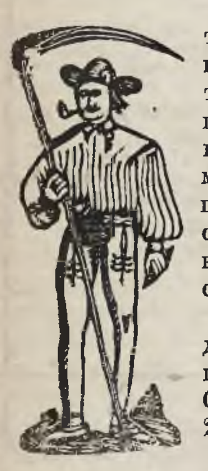
*) Важний з днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то єсть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то єсть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлїбороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хлїборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлїйскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цінники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем:

Александер Копач,

Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

ПАРЦЕЛЯЦИЯ. 150 морґів подільскої, дуже доброї землї разом з будинками і каміне ломами, є на продаж в цїлости або частями по кілька морґів. Довідатись можна: **ТРЕТЕР**, Плугів коло Зборова.

Аптика в Королївцї

поручає

В. АЛЄРГАНДА АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зїля ті, витворювані з найцїльнїйших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зїля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, крипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зїль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пє ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирницї з Самаританкою *Карачч'ого* величини $37^1/_2$×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускийй).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).